UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

cum uerſi.ſeq.inſt.de exhęred.lib.Sed D.Conſtãtius
non poterat ad hæreditatem auiæ admitti, aut illi
ſuccedere in locum patris ſui ep̃i, quia is nec locũ
illum,nec ius ſuccedendi in hæreditate matris ſuæ
habebat, cũ eſſet ſpurius natus ex coitu dãnabili,
& punibili,vt ſup.dictum eſt,ergo D.Conſtãtius nõ
põt aliquo mõ ſuccedere,nec dici p̃teritus tali p̃te
ritione,q̃ reddat teſtm̃ nullum: quo mõ arguendi
ferè in terminis utitur Pau.Caſt.in d.§.q d ſi is col.
antepe.uerſi.p̃ſuppoſito tñ, ibiq́; Socyn. Præterea ſi
auus,& auia ne poſſunt nepotem legitimè natum
ex ſpurio nato ex coitu punibili.&accuſabili hære
dem inſtituere,aut aliquid ei relinquere,&p̃ſertim
qñ alia proles legitima ipſis extaret, vt uno ore in
caſu fortiori oẽs doct.fatentur in d.§.quid ſi is,&in
d.l.fi.ubi Sal.& alij poſt Bart.ergo à fortiori (quoad
argm̃: ualet in auth.multo magis C.de ſacroſan. ec
cle.& de epiſc.& cler.) minus poterit auus,ſeu auia
hæredem inſtituere nepotem illegitimè natũ,q̃uis
legitimatum,ſeu aliquid ei relinquere, ne plus ha-
beat luxuria.q̃ caſtitas ꝯ text.in auth.de reſt. & ea,
quæ parit §.ult.¶ Et ex p̃dictis multiplex,&clara re
ſponſio colligi põt ad primum fundm̃ ſupra ex op-
poſito conſideratum. ¶ Non obſtat ſm motiuum,
quo dicebatur,ꝙ licet D. Catherina filium ſuum.
Philonem ep̃um ob ſpurietatẽ hæredem inſtitue-
re non potuerit,tñ Conſtantium legitimatum inſti
tuere potuit, gl.cum addititione Franciſci Accur-
55 ſij in d.l.fi.Bar.& alij in d.§.quid ſi is,† quia, ſicut ꝓ-
ximè dixi,q̃uis auus poſſit nepotem ex ſpurio inſti
tuere,non tñ idem eſt in auia,Caſt.&Soc.in d.§.q d
ſi is.& ſupra dixi. Secundo & ſi auus nepotẽ poſſit
inſtituere,vt ſup.non tñ tenet nec aliqua cogit ne-
ceſſitate,de qua in d.l.gallus in prin.& in §.j. & ꝑ to
tam legem,qm̃ talis nepos ẽt legitimus, & natura-
lis auo ab inteſtato ſuccedere non põt, ut uolunt
Pau.Caſt.& alij in d.§ quid ſi is, igitur non põt dici
præteritus illa præteritione,qua teſtm̃ rumpit. Ter-
tio reſpondeo,ꝙ nepos ex ſpurio nato ex coitu pu
nibili, & damnabili ab auo,uel auia hæres inſtituit
non põt,Bal.in d.l.ſi quis inceſti,Alex.in d.§. quid ſi
is uerſi.2.limito,& p̃cipuè ſi alia legitima ſoboles,q̃
auo poſſet ſuccedere,ſupereſſet,ꝓut in p̃ſenti caſu
extabat,& extat comes Ioãnes legitimatus,qui eſt
ſucceſſibilis,vt ſæpè dictum eſt: Ex quib.apertè con
ſtat,d.Conſtãtium nullum ius hr̃e in hæreditate D.
Catherinæ auiæ ſuæ,ſed ſolum comitem Ioannem
ad integram hæreditatem de iure admitti debere,
excluſo d.Conſtantio.Supereſſet & aliud deducen
56 dum ad fauorem comitis Ioannis, † ꝙ ex quo ipſe
comes Ioannes ſæpè cum d.D.Philone ep̃o calcu-
lauit rõnes dati, & recepti hinc inde poſt mortẽ D.
Catherinæ teſtatricis, q̃uis dominus Philo fuiſſet
habilis ad ei ſuccedendum,tñ ex quo tacuit,& per
annos xxv.& donec uixit, comitem Ioannem oĩa
bona hæreditatis p̃dictæ D. Conſtantiæ poſſidere
paſſus fuit,& nunquam hæreditatem adiuit,cẽſeat
oẽ ius ſuccedendi,ꝙ fortè ſibi competebat, remi-
ſiſſe comiti Ioanni, arg.l.procula,& ibi Barto.ff.de
prob.gl.not.in l.libertis §.manumiſſis ff. de alimẽ.
&cib.leg.ubi ex his trib.hoc eſt ex taciturnitate lõ
gi tp̃is,& quia concurrebat fraternitas,&quia ſæpè
dati,& recepti hinc inde rõnes inuicem cõputatæ
fuerunt,inducitur tacita remiſſio iurium, & bono
rum hæreditariorium,Bar.& Fulg.& Sal.in d.l. pro-
cula,Abb.in c.fi.col.pe.extra de cauſ.poſ.& ꝓprie.
quæ oĩa tria in caſu occurrẽti; interuenerunt,ergo
ſi ꝙ ius in dicta hæreditate D. Philoni ep̃o compe
tebat (ꝙ tñ ex prædictis negatur) totũ illud in co-
mitem Ioãnem cenſetur tranſlatũ, illiq́; acquiſitũ:

Sed cũ intellexerim fundm̃ hoc lõgius, & plenius
fuiſſe ab alijs aduocatis diſcuſſum, nõ uiſum eſt ſu
per eo ulterius inſiſtere, & p̃ſertim q a nõ expedit,
cum iuris manifeſti ſit, ipſum D. Philonem ep̃um
non potuiſſe,nec debuiſſe a matre ſua inſtitui,neq;
illi ſuccedere,minuſq; ipſum D.Conſtantium, ue-
luti ſupra latè dictum fuit. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Spurius eſt bonorum patris incapax, & indignus non ſuo,ſed alieno uitio.*

2 *Spurio à patre relictum, aut donatum quibus in caſibus fiſco applicatur.*

3 *L.j.C.de natur.lib.non habet locum in ſpurio nato ex matre ingenua paupere,& humili quoad ſanguinem tantum,et ex patre poſito in una ex dignitatib.in d.l. enumeratis, & minus in minori: Sed ſolum in perſonis ibi expreſſis procedit.*

4 *Nec locum habet,qñ hæredes ex teſtõ,uel ab inteſtato relinquenti,aut donanti ſpurio ſupereſſent.*

5 *Niſi ij tacitam,uel expreſſam fidem relicto facto ſpurio fidem accommodaſſent.*

6 *Relictum,ſiue donatum ſpurio qñ hæredib.tàm ex teſtõ, quàm ab inteſtato,excluſo fiſco,applicetur,etiam ſi illi palàm ei relicto fidem ſuam accõmodauerint.*

7 *Iuramentum de non contraueniendo, & aſſertorium refertur ad promiſſa,& principaliter diſpoſita, non aũt ad poſita in inſtrumento incidenter,& enunciatiuè, ſeu demonſtratiuè.*

8 *Relictum ſpurio à patre,ſi fuerit ab hæredibus iuramento confirmatum,an ob iſtud iuramentum ſpurius capax illius efficiatur adeò,quòd hæredes contrauenire nequeant, & an fiſco tunc,an hæredibus iurantibus acquiratur nu. 12.*

9 *Iurm̃,et pactũ,per ꝙ fieret,ſpurios poſſe à patre capere,eſt nutritiuum peccati,& contra bonos mores,& iõ non ſeruandũ.*

10 *Statutum regulariter vocans ſpurios ad ſucceſſionem parentum non ualet.*

11 *Succeſſio filiorum eſt de iure naturali,& diuino.*

13 *Ad relictum,ſiue donatum ſpurio infra quod tempus venientes ab inteſtato admittantur.*

14 *Habilitatio à iuramento quoad effectum agendi nullius eſt præiudicij,& abſq; patris citatione, ac cauſæ cognitione concedi ſolet: Secus eſt in abſolutione à iuramento.*

15 *Iuramentum contra bonos mores,& peccati ſaltem per indirectum nutritiuum non valet,neque ligat, vt neque abſolutio, ſiue habilitatio ab eo requiratur.*

Et petita ad cautelam,conceſſaq́; minus ſolemniter non vitiat.

EPITOME.

RElictum, ſeu donatum à patre filio ſpurio nato ex humili ſed ingenua muliere, & ex patre non poſito in una ex dignitatib. expreſſis in l. 1. C.de natura.libe. debentur hæredib.ſiue ex teſtõ, ſiue ab inteſtato,non autem fiſco applicatur,ẽt ſi hæredes illi relicto,ſeu donato fidem ſuam palàm accommodaſſent,illud confirmando, & promittendo non contradicere etiam cum iuramento.

Et in quibus ſpurijs d. l. j. C. de natur.liber.locum habeat,declaratur.

CONSILIVM CLXIIII.

IN cauſa,quæ pendet inter comites Guidonem,& Apollonium agentes ex una,& dominum Herculem reum conuentum ex altera,quamuis dubitationes ꝯ ipſos agentes propoſitæ ab alijs excellentiſſimis aduocatis, qui multum abundè,& copioſè ſcripſerunt,ſublatæ uideãtur,ut ulterrius laborandum non eſſet tñ,ut petitioni amicorũ, & ueritati ſatisfaciã,ſuper illis paucis
agendo

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

agendo,meam ſn̄iam exponam,accedēdo potius,
q̄ recedendo ab aliorum conſultorū dictis:& ad rē
ueniendo, eſt primo p̄ſupponendū, ꝙ † ſpurius dr̄
1 eſſe bonorū patris incapax,& indignus non ſui cul-
pa,ſed alieno uitio l.fi.C.de natur.lib.ca.per venera-
bilem in fi.qui fil.ſint legit.Bar.in l.ſi gener ff.de his,
quib.ut indignis,& in l.hæreditas C.eo.tit.& in l.au-
fert ff.de iur.fiſ.cum ſim.Et † id, ꝙ ſibi à patre relin-
2 quitur,aut donatur,non ſemper fiſco acquirit, ſed
duntaxat in quibuſdam caſibus, ut qn̄ quis eſſet ſpu
rius ſm̄ terminos l.ſi quis inceſti C. de inceſtis nup.
Secundo,qn̄ ſpurius eſſet natus ex matre uili,& hu-
mili, & ex patre poſito in vna ex dignitatibus, de
quibus loquitur tex.in l.1.C.de natur.liber.q̄ duo iu
ra ſupra allegata ſp̄āliter in caſibus ſuis loquunt, &
non regulariter in oībus ſpurijs,ut voluit Bar. in d.
ſi gener in 3.col.in princ.cum ijs,q̄ dixit in p̄ceden-
ti ff.de his,quib.ut indig.& in d.l.hæreditas,& in d.l.
aufertur in prin.in fi.ver.& in terminis d.l.1.non ſuf
ficit,ꝙ ſpurius ex matre ingenua,uili, & humili rō-
ne paupertatis,uel ſanguinis ortus fuerit, ſed requi-
ritur,ut ſit natus ex matre vili,humili,& abiecta,ꝓ-
ut iura quoad hunc effectū uilē,& humilē capiunt,
de quib.loquitur d.l.1.iuncta l. humilē C. de inceſt.
3 nupt.ex quo infert, ꝙ † ſi ſpurius natus eſſet ex ma-
tre ingenua, paupere, & humili quoad ſanguinem
tm̄,q̄ non eſſet denoīatis in d.l.1. nec in d. l. humilē,
&ex patre ēt poſito in vna ex dictis dignitatibus,de
quibus in d.l.1.non haberet locū diſp̄ō d.l.j.quia cū
ſit odioſa,& exorbitans,& loquatur in certis perſo
nis,non debet poſſe trahi ad alias perſonas, nec ad
alios caſus,ut eſt de mente Bart. in d. l.hæreditas,&
in d.l.ſi gener,qui dicit legem illā loqui, qn̄ eſſemus
in caſu ſp̄āli illius text.& in perſonis ibi enumeratis:
Infero ēt,ꝙ ſi quis poſitus eſſet in una ex dignitati-
bus,de quibus in d.l.1.& filiū procreaſſet,& habuiſ-
ſet ex muliere ingenua,paupere,& humili rōne ſan
guinis,quæ non eſſet de expreſſis in d.l. 1.nec in d.l.
humilē,diſp̄ō d.l.1.locum nō haberet per prædicta,
& minus,ſi pater eſſet poſitus in alia minori dignita
te,q̄ ſint enumeratæ in d.l.1. quæ locum habet ſolū
in ſpurio nato ex perſonis,in quib.qualitates, & di-
gnitates in d.l.expreſſæ concurrunt, & non in alijs,
ut uoluit Bar.quem cæteri ſequuntur,ut iam dixi.
4 ¶Addo ēt,† ꝙ ad effectum, ut in terminis in d. l.1.
bona relicta,ſeu donata ſpurio ad fiſcum deuoluan
tur,requiritur,ꝙ relinquenti,ſeu donanti non ſuper
ſint hæredes ex teſtō, uel ab inteſtato, & tunc fiſco
bona deberent potius tanq̄ uacantia, q̄ tanq̄ indi-
gno relicta,arg.tex.& ibi Bar.in l.aufert in prin.ff.de
iure fiſci:& in hoc caſu ēt loqui vr̄ text.ille in d.l.1.
5 † Si uerò extarent hæredes,qui non ſolū tacitā, ſed
ēt expreſſam fidem accommodaſſent relicto facto
ſpurio in caſu d.l.fi.puta,quia pacto, & iur̄o ēt con-
ueniſſent cum ſpurio, ſeu cū eius patre de non pe-
tendo id,quod fuiſſet relictū,ſeu donatū palam ſpu
rio,tunc cū hæredes facto ſuo ſe excluſiſſent,fiſcus
illud caperet,ut in d.l.1.& hoc non contingeret,qn̄
alteri ſpurio,de quo infra ſtatim dicā,fuiſſet palàm
relictum,ſeu donatū,cui relicto, ſeu donato hære-
des ex teſtō,uel ab inteſtato palàm fidem accōmo
daſſent,& expreſsè cōſenſiſſent,ut eſt de mente Bar.
in d.l.ſi gener in fi.2.col.arg.tex.in l.non intelligitur
§.ſi quis palàm ff.de iur.fiſci,iunctis not.per Bart.in
d.l.ſi gener in prin.3.col.allegando tex.in d.l.1.¶Ter
tius caſus,in quo fiſco acquiritur id,qđ relictū, ſeu
donatū eſt ſpurio tanq̄ indigno, eſt, qn̄ eſſemus in
alijs ſpurijs non tàm odioſis,de quib.loquitur tex.in
l.ſi qua illuſtris C.ad Orific.cum ibi no.per glo.in §.
nouiſſimè inſti.eo.tit.& in §. ꝙ vulgo inſtit. de ſuc-
ceſ.cogna.& in l.ſi ſpurius ff. unde cogn. cum ſimil.
qa tunc ſi pater tali ſpurio non palàm, ſed tacitè in
fraudem legis reliquiſſet alteri relinquendo,qui ta-
citā fidē accommodaſſet,relictū, ſiue donatū ſpu-
rio applicaretur fiſco,vt hr̄ in l.3.in prin.& quaſi per
totā legē,& in l.aufertur,& ibi Bar.ff.de iure fiſci,&
per Bar.in d.l.ſi gener,in d.l.aufertur,& in d.l. hære-
6 ditas:† Si uerò pater palàm ſpurio donaſſet, aut re-
liquiſſet,aut alteri,qui palàm, & expreſsè ſuam fidē
accōmodaſſet,tunc non cenſeret factū in fraudem
legis,& ideò id,qđ donatum,aut relictū eſſet, fiſco
non applicaretur,ſed ad hæredes ex teſtō,uel ab in-
teſtato,qui ēt palàm fidem accōmodaſſent, ſpecta-
ret,excluſa fiſco,ut in d.l.3.l.in fraudem.& in l.aufer
tur,& ibi Bar.ff.de iure fiſci,gl.Bar.& alij in l.Lucius
§.in teſtō ff.de leg.1.& Bar.in d.l.ſi gener,& in d.l.hę
reditas,& in alijs locis infinitis,& allegatis per alios
dn̄os Conſultores: Et hic eſt propriè caſus noſter,
quia D. Hercules natus eſt ex comite Iacobo, qui
non fuit ꝯſtitutus in illis dignitatibus, de quib. hr̄
in d.l.1.C.de natur.lib.& ex D. Lucia ingenua, hoc
eſt ex ingenuis parentib.nata,ad tex. in princ. inſtit.
de ingenuis,& ipſi D.Herculi à patre palàm in teſtō
legata fuerunt certa bona, itē illa, & nonnulla alia
palàm eidem donata ſunt,& comites Guido,& A-
pollonius palàm fidem accōmodarunt,ut ex teſtō,
& ex inſtr̄is donationū apparet, ergo ſequitur ex p̄-
dictis,ꝙ illa bona nō fiſco potuerūt acquiri,ſed ipſis
comitib.hæredib.tàm ex teſtō,q̄ ab inteſtato ſucce
dere ualentibus, non obſtante, ꝙ ipſi palàm fidem
accommodauerint,conſentiendo, & iurando per
ea,q̄ hn̄r per gl.in d.l.Lucius §.in teſtō,& per Bar. in
d.l.ſi gener cum ſim.ſup.allegatis:Nec aduerſat d. l.
j.C.de natura.lib.quia ſm̄ Bar.& alios magis cōiter,
& rectius ſentientes in d.l.aufertur, & in locis præal
legatis, ille text.loquitur in alio caſu, ut ſupra de-
claratum fuit:quo fit, ut cum loquatur hæredibus,
qui pacto,& iureiurando palàm fidem ſuā accom-
modaſſent relicto,ſeu donato ipſi ſpurio,locū non
habeat in caſu occurrenti, qui eſt longè diuerſus à
caſu d.l.j.quod patet,quia in caſu iſto,qn̄ palàm ſpu
rio relictū,aut donatū fuiſſet,& hęredes palàm fidē
ſuā accommodaſſent,non acquirit fiſco,ſed debet
hæredib.relinquentis,aut donantis,ut ſupra, ſed in
caſu d.l.1.qn̄ palàm donatum fuit, ſi ēt palàm hære-
des fidem illi accommodaſſent, ipſis non remane-
ret,ſed deberetur fiſco, igitur ille tex. non loquitur
in caſu,quo ſpurio ſimplici nō odioſo palàm eſſet
relictum,ſeu donatū.¶ Nec refragatur, ꝙ comites
Guido, & Apollonius hæredes in effectu comitis
Iacobi affirmauerint,D.Herculem fore,& eſſe filiū
naturalē ſimpliciter comitis Iacobi,& ita illum ap-
pellauerint in ꝯctu,& in inſtr̄o confirmatorio dona
tionis,in quo iurauerūt oīa vera eſſe,& ꝓmiſerunt
illis nullo modo ꝯuenire,ergo non potuerunt, nec
poſſunt modo agendo dicere, & appellare illū ſpu-
rium,argu.c.cum contingat de iureiur.l.cum pater
7 §.mater filiam ff.de leg.2.quia rn̄detur,† ꝙ iurm̄ de
non ꝯueniendo, & aſſertorium debet intelligi, ut
referatur ad promiſſa,& principaliter diſpoſita,cō-
uenta,& deducta, non autem hoc debet referrri ad
incidenter,& enunciatiuè,ſeu demonſtratiuè in in-
ſtrumento poſita,argu.eorum,quæ uoluit Bar. in l.
Centurio in antepen.col.ff.de vulga.& pupilla.hęc
enim non fuit mens partiū,nec eſt uerìſimile,alio-
quin ſi hoc ſpurio prodeſſet,eſſet inuenta noua cau
tela ad faciēdum ſpurium eſſe capacem relicti, ſeu
donati à patre,nam pater poſſet alium hęredem fa
cere, & ſpurio ſub nomine naturalis filij relinque-
re,ſeu donare,& ꝓcurare,vt hæres poſtea relictum,

ſeu donatum,tãquam relictum, ſeu donatum filio
naturali cum iur̃o poſſet approbare,& confirmare,
appellando illum eſſe naturalem, ꝙ minimè dicen
dum eſt,quia iur̃m in caſu iſto hunc effectum ope
rari non põt,ut hr̃ per Bart.in d.l.cũ quis decedens
§.titia ff.de leg.1.Sed longè magis aduerſari vr̃ dñis
8 agentibus,† ꝙ ipſi pacto uerbis prægnantib. facto,
& cum iur̃o in latisſima forma præſtito, & inſtr̃o
appoſito conuenerunt, & promiſerunt,ꝙ D.Her-
cules bona ſibi à patre legata,& donata haberet,&
habere poſſet abſque aliquo eorum ↄdictione, pro
mittendo,&iurando ſe nullo mõ poſſe,aut uelle ↄ-
uenire, ꝙ iur̃m cum poſſit abſque interitu ſalutis
æternæ ſeruari,& non ſit peccati nutritiuum,ad vn
guem,&in forma ſeruari debet,vt in c.q̃uis de pac.
in 6.c.ad nr̃am il 2. c.cum contingat cum ſimi. de
iureiur.& hoc puncto tota difficultas præſentis cõ-
ſultationis conſiſtere vr̃:& ideò optimè aduerten-
dum eſt pro reſponſione:& in primis dico, ꝙ iur̃m
ipſorum comitum non potuit facere ipſum ſpu-
rium indignum,& incapacem bonorum patris di
gnum,& capacem per ea,quæ uoluit Bart. in d.l.cũ
quis decedens §.titia,& proximè dixi: Secundo re
ſpondeo,ꝙ ſpurius eſt incapax non ſui culpa, ſed
uitio alieno,vt hac uia puniatur pater de ſuo deli-
cto,et luxuria l.fi.C.de natur.li.& vt homines à tali
uitio retrahantur,alioquin ſi paſsim homines ſpu-
riis relinquere poſſent,inuitarenť ad peccãdum, ꝙ
minimè dicẽdũ eſt, arg.l.humanitatis,& in l.fi.& l.
9 legem,vbi eſt optimus tex.C.de nat.lib.Igitur † hu
iuſmodi iur̃m,per ꝙ fieret,ſpurios poſſe aptè cape
re,diceretur eſſe nutritiuum peccati,&ↄñr ↄ bonos
mores non ſolum ciuiles d.auth.ex complexu, &
in §.fi.quib.mod.nat.efficiam.ſui, ſed ẽt ↄ mores ca
nonicos,quibus ſpurijs relinqui non põt, nec ſuc-
ceſſio paterna deferri c.per uenerabilem in fi.qui fi
10 lij ſint legi.hinc uidemus,† ꝙ ſtatutum,quo ſpurij
ad ſucceſsiones parentum regulariter uocarentur,
tanq̃ nutritiuum peccati, & ↄ bonos mores non va
let,vt hr̃ plenè per Bar.in l.teſtamenti, & ibi Pau.de
Caſt.Alex.&alij ff.de teſt.Bal.uero in hoc more ſoli
to fuit uarius,ſed doct.magis cõiter tenent, nõ ua-
lere,ut dixit,&tenuit Petr.de Anch.in c.1.in rep.de
conſt.uerſi.ad idem. ¶ Præterea per tale ſtatutum
non põt ſpurius legitimari,&ſic fieri habilis ad ſuc
ceſſionem patris, quia hoc pertinet ad ſolũ princi-
pem,& non ad inferiorem, ut in auth.quibus.mod.
natur.effic.ſui §.fin.Bal.in l.1.C.de iure aureo. anul.
ergo nec poterit facere filiũ ſpurium patri ſucceſ-
11 ſibilem,quia† ſucceſſio filiorum eſt de iure natura
li,& diuino c.ius naturale 1.diſt.Bar.in d.l.teſtamen
ti in fi.uerb.ergo ſimiliter ex conuentione hominũ
hoc eſt hæredum ẽt cum iur̃o hoc fieri non pote-
rit:& iõ tale iur̃m,ꝙ ſpurius poſſet capere, & con-
ſequi relictum,ſeu donatum à patre tanq̃ ↄ bonos
mores ẽt canonicos præſtitum non ualet, nec iurã
tem aſtringit d.c.cum contingat, d.c.q̃uis,c.ſi uerò
c.debitores de iureiur. Per ſimplicem ergo habili-
tationem factam à iur̃o remotum fuit obſtaculũ,
& effectus ipſius iuramenti ad not.per Imo.&alios
12 in c.1.& in d.c.debitores de iureiu. Præterea † q̃uis
ſpãle ſit in caſu d.l.1.C.de nat.lib. ꝙ iur̃m excludat
hæredes iurantes palàm fidem accommodantes,vt
uolunt Bar.& alij,& dixi ſupra non tñ ipſi excludẽ
tur ad beneficium ſpurij,ſed ad beneficium fiſci,vt
ibi: At cum in caſu nr̃o relictũ, ſeu donatũ ſpurio
ẽt in caſu,quo hæredes palàm fidem accommodaſ
ſent,fiſco non deferať,nec acquirať, vt latius dictũ
fuit,ergo ſequiť,ꝙ rõne dicti iur̃i non põt acquiri
ſpurio,nec fiſco, ſed id remanere debebit ipſis ue-
nientib.ex teſtõ,aut ab inteſtato,& ſic ipſis comiti-
bus agentib.qm̃ ſi extra caſum d.l.1.id, ꝙ donatum
eſt palàm ſpurio, nõ põt acquiri fiſco,ſed hęredib.
ergo ẽt ipſis palàm fidem accommodantib.deberi
debet,quia non adeſt alia perſona,cui poſſit,& de-
beat acquiri,non.n.fiſco,quia ſumus in ſpurio non
odioſo,ſed in nato ex coitu non accuſabili,nec pu
nibili,& ex ſoluto,& ſoluta, inter quos potuit eſſe
mr̃imonium,vt fatentur Bart.& alij cõiter, nec ẽt
ſpurio, quia ipſe eſt indignus, vt ſupra, ergo ipſis
uenientib.ab inteſtato,quib.acquiritur,ẽt ꝙ palàm
fidem ſuam relicto accõmodauerint, ad tradita p
Bart.in d.l.ſi gener cum ſim. Et iur̃m ipſorum non
põt operari,vt ſpurio relictum à patre poſſit acqui
ri quia hoc eſſet inconueniens,& abſurdum,& ↄ le
gis prohibitionem,ut iam dictum eſt. Nec ẽt, ꝙ fi-
ſco acquiratur,quia ſumus in caſu, in quo acquiri
non põt,nec debet,cum palàm relictum fuerit, &
palàm hæredes fidem accommodauerint per gl. &
ſcribentes in d.l.lucius §.in teſtõ:& licet in d.l.1.C.
de natur.lib.hæredes palàm fidem cum iur̃o accõ-
modantes faciant,ut relictum fiſco acquiratur, tñ
ille tex.loquitur in alio caſu diuerſo,& ſpãli,vt ſup.
demonſtraui,& ex diuerſis non eſt inferendum iu-
ribus uulgarib.& hæc ſint dicta circa ↄrium de d.
l.1.ultra illa,quæ alij excellentiſſimi aduocati dixe-
runt,à quorum dictis ẽt non recedo ſed illis adhæ-
reo non aliter ea replicando. ¶ Quoad illud aũt,ꝙ
13 ex aduerſo dicebatur,† ꝙ ex quo comites Guido,
& Apollonius infra duos menſes a die mortis co-
mitis Iacobi bona relicta,& donata D.Herculi nõ
petierunt ipſi dicuntur excluſi per d.l.1.C.de natu.
lib.ex p̃dictis colligiť reſponſio, ꝙ illud uerum eſt
in caſu,quo relictum, ſeu donatum eſt à patre illis
ſpurijs,de q̃b.in d.l.1.hr̃, hoc eſt natis ex matre hu-
mili,& abiecta,ſm̃ quod humilis, & abiecta ſumiť
in d.l.& ẽt in d.l.humilem, & ex patre poſito nõ in
qualibet dignitate,ſed in illa, ſeu in illis, de quibus
expreſsè loquitur d.l.1.nam,vt dictum eſt, oẽ illud,
ꝙ ibi diſputatur,eſt ſpãliter introductum in dictis
perſonis ad tradita per Bar.in d.l.ſi gener, & in d.l.
hæreditas,per Sal.& alios in d.l.j.nõ aũt in d.l.j.ſtatu
tum locum habet,qñ alijs ſpurijs minus odibilibus
eſſet relictum,quia cum illud regulariter hæredib.
ex teſtamento,uel ab inteſtato uenientib.acquirať,
& debeatur,poterunt ad bona admitti infra tp̃s le-
gitimum ad præſcribendum ↄ aliquem, arg.l.ſicut
C.de præſcript.xxx.ann. & rõ diuerſitatis eſt, quia
cũ primo caſu bona relicta poſt ipſos hæredes ſpã-
liter fiſco acquirantur, fauore fiſci reſtrictum fuit
tp̃s ad duos menſes,ne fiſcus fruſtretut:Sed in caſu
nr̃o,in quo regulariter relictum palàm ſpurio factũ
non eſt acquirendum fiſco,vt ſup.ſed ſolum, qñ in
fraudem tacitæ fidei accommodatæ ſpurio relictũ
fuit,non põt dici tp̃s ad petendum ipſis hæredib.re
ſtrictum ad duos menſes, quia in caſu iſto diſpõ d.
l.1.ſibi locum non uendicat. ¶ Circa habilitationẽ
a dictis comitib.agentib. petitam a iur̃o ad effectũ
agendi intrepidè vr̃ dicendum,ꝙ quoad effectum,
ꝑꝑ quem fuit petita,fuerit legitimè conceſſa, non
14 obſtante ſubreptione,& obreptione allegata, † qm̃
cum nullius,uel modici præiudicij ſit, quia ex illa
nullum ius petenti acquiritur, nec alteri detrahiť,
ſolet ꝓcedi de plano, & de facto ſine citatione par-
tis,& aliqua cãæ cognitione,ſecus eſſet, qñ abſolu-
tio,ſeu relaxatio a iur̃o peteret, quo caſu ꝓcedũt
ex aduerſo allegata,ut plenè colligiť ex d. D.Ant.
Io.de Imol.Abb.& Modernorũ in c.1.& in c.debi
15 tores extra de iureiu.Quinimmo dico,†ꝙ cũ dictũ
iur̃m in caſu nr̃o fuerit ↄ bonos mores. & ſaltem
per

tem per indirectum nutritiuum peccati, ut ſupra, iuſm nō ualuit, nec iurantem ad obſeruantiam obligauit d.c.cū contingat, & ibi ſcriben. cōiter de iureiur. & hr̄ per Mod. Peruſi. repetētes in auth. ſacramenta pub. C. ſi aduer. uend. in tm̄, ꝙ ēt abſolutio, ſeu relaxatio à tali iuro non requiritur, cum canō, & lex abſoluant, atq; relaxent, vt in dictis iurib. & c. ſi uerò, & ibi gl. & ſcrib. de iureiur. c. non eſt obligatorium de reg. iur. in 6. Old. in conſi. 120. Alex. cōſi. 42. in j. uol. pe. col. l. quod eis, & ibi Bar. C. de nuptijs, & in l. ſi qs ꝑ eo ff. de fideiuſſ. Mod. peruſi. in d. auth. ſacramenta, & Bar. & oēs in l. fi. C. de pactis cum plurib. allegatis per alios dn̄os conſultores; & iō poſito, ꝙ conceſſa fuerit habilitatio, & minus ſolemniter, hoc non debet nocere, nec uitiare, cū ad cautelam potius, q̄ de ſubſtantia petita fuerit, argō nota. per gl. & ſcrib. in d.c. ſi uerò, & ꝑ Old. in d. cōſ. D. Anto. in d.c. debitores, & ibi Io. de Imo. in 5. col. uerſ. finaliter, iūcta l. unica §. 1. C. de rei uxo. act. In reliqs adea, q̄ docte alij aduocati ſcripſerūt, me remitto.

SVMMARIVM.

1 Mediū concludendi actionē, & remediū intentatū demōſtrat.
2 Naturalis quis dicatur, & nu. 4. & 18.
3 Et quis ſpurius.
5 Veritas, & non fictio, neq; iuris p̄ſumptio apud Deū attendit.
6 Natus ex ſoluto, & ſoluta, cum qua mr̄imonium eſſe potuit, licet non eſſet concubina, dr̄ verè naturalis, & per ſubſequens matrimonium legitimat̄, ſicut natus ex vera cōcubina nu. 33
7 Et filius nominari meretur, matrique ſaltam ſuccedere poteſt.
8 Et patri quoq;, ſi eſt certus, eo mō, quo naturales ſtrictè ſuccederent.
9 Et vt naturalis rectè, & verè legitimatur.
10 Illique vt naturali rectè, & verè relinquitur, & quelibet alia diſpoſitio fit.
11 Naturalis de iure canonico appellatur quilibet natus ex ſoluto, & ſoluta, inter quos matrimonium eſſe poſſit, & quare ſecus de iure ciuili.
12 Concubinatus à iure canonico magis reprobatur, quàm alius illicitus coitus non inceſtuoſus, neque adulterinus, & forte ēt idem de iure ciuili nouiſſimo num. 33.
13 Verba teſtatoris, & iudicis etiam ſecundum communem vſum loquendi ſunt intelligenda.
14 Dr̄ia inter natos ex damnabili coitu, & inter natos ex ſolutis non tamen ex concubina, & inter natos ex vera concubina.
15 Natus ex ſoluto, & ſoluta non concubina, inter quos matrimonium eſſe potuit, ſi patrem poſſit oſtendere, de iure ciuili è à patre alendus eſt.
16 Spurios de iure ciuili non eſſe alendos, nec filios nominandos quomodo verum ſit.
17 Spurijs filijs parentes non poſſe quicquam donare, nec relinquere in quibus verificetur.
19 Largè, & ſtrictè quid aſſumi, & vtroq; mō propriè ſtāt ſimul.
20 Dos data, ſiue relicta filiæ ſpuriæ, & naturali quando ad patrem dotantem, ſiue eius hæredes reuerti debeat, & quando non, ſed ſit relictum irreuocabile.
21 Alimenta magis, quàm ſucceſſiones debentur.
22 Auus etiam de iure ciuili non prohibetur relinquere, vel donare nepti naturali, vel ſpuriæ, quamuis pater prohiberetur.
23 Filio, ſiue filiæ ſpurijs aliquid magnā ſummam non excedēs pro dote, & alimentis rectè relinquit̄ de iure canonico, & n. 29.
24 Dos arbitrio boni viri conſtituitur.
25 Legatum alimentorum reuocabile eſt, morteque finitur, at dotis perpetuum, & irreuocabile.
26 Dotis natura eſt, vt ſit ꝑpetua, irreuocabilis, atq; ad hr̄des trāſeat, nō mō ſi ab extraneo, ſed ēt ſi à patre, vel auo data eſſet.
27 Actus in dubio ſemper cum ſua natura factus cenſetur.
28 Filiæ ſpuriæ de iure canonico, & alendæ, & dotandæ ſunt.
29 Spuriæ quanta dos conſtitui poſſit.
30 Cauſa dotis, & cauſa alimentorum diuerſa ſunt.
31 De alimentis ad dotem rectè non arguitur.
32 Filiæ naturali inopi dos, & alimenta à patre de iure ciuili irreuocabiliter dantur, & idem eſt in ſpuria de iure canonico.
34 Abb. in conſi. 50. & 115. in 2. lib. declaratur.
35 Dos data ſpuriæ, & inceſtuoſæ cenſetur data ad alimenta, & poſt mortem ad dotantem, vel eius hæredes reuertitur: & an in locum alimentorum ſubrogetur num. 38.
36 Dos data ſpuriæ, quæ eſſet apud maritum, ab eo repeti non poteſt, nec à filij communibus ſuperſtitibus.
37 Dos penes maritum etiam ſoluto matrimonio, & penes filios communes ſuperſtites titulo oneroſo eſſe dicitur.
38 Alimenta morte alimentarij finiuntur.
39 Maritus, cui pro dote bona immobilia adiudicata, et pro certa quantitate æſtimata fuerunt, eſt debitor quantitatis, & certæ ſummæ pecuniæ, & in caſu reſtōnis contra eum, vel hæredes ſuos non ad bona ſibi adiudicata, & æſtimata, ſed ad quantitatem agi debet, ēt ſi adiudicatio à iudice facta foret.
40 Data conſiſtente in pecunia, ſi maritus bona immobilia æſtimata habeat, ea non dicuntur dotalia, nec ad ea agi pōt actione in rem, ſed ſolum actione perſonali ad quantitatem.
41 Res empta à marito pecunia dotali non eſt dotalis quoad effectum, vt contra eum ad rem illam agi poſſit:
42 Et quando efficiatur dotalis.

EPITOME.

NAti ex ſoluto, & ſoluta ſimpliciter, vt ex aliqua fanticella, inter quos matrimonium eſſe poſſit, dicūtur ſimpliciter naturales, maximè qn̄ patrem oſtēdere poſſunt, ſicut nati ex uera concubina, aut ij, qui non ſunt uulgo concepti, & ab eorū patre fuerūt educati, nominati, & tractati, ut filij, & ita publicè reputati: & omnes propriè dicuntur naturales, quamuis aliqui largè, & aliqui ſtrictè, & naturalitatis qualitas in omni diſpoſitione de illis facta uerificatur.

Relictum nepti, ſiue filiæ naturali, uel ſpuriæ pro dote irreuocabiliter, & pleno iure ad ipſam, eiuſq; hæredes, pertinet, nec ad hæredes dotantis reuerti debet, dummodo magnam ſummā non excedat.

Dote in pecunia, & certa quantitate conſtituta, bonisque immobilib. poſtea æſtimatis etiam per iudicem marito adiudicatis, & in ſolutum aſſignatis, ꝯ eum, uendicando hæc bona, rectè non agitur, ſed ad quantitatem actione perſonali agi debet.

CONSILIVM CLXV.

IN cā ſpurietatis (ſi ſic denominanda eſt) inter ſer Hieronymum ceſſionarium agentem, & D. Deianiram ream conuentam; viſis quibuſdam allegationib. factis ad fauorē D. Deianiræ, in quib. ferè nihil remanſit intactum; uiſisq; atteſtationib. factis pro parte ſer Hieronymi ad probandum Blancam filiam ſer Vincentij, & neptem ſer Bartholomei teſtatoris fuiſſe ſpuriā, non aūt naturalem, prout naturalis fuerat denominata a teſtatore in relicto ſibi facto deducentis ducatis ꝑ illius dote, in quib. de poſitionib. teſtes examinati depoſuerunt d. Blancam natam fuiſſe ex d. ſer Vincētio ſoluto, & ex quadam ſeruitrice conſanguinei d. ſer Vincentij ſimiliter ſoluta, quæ habitabat ſeorſum a d. ſer Vincentio & uiſo toto proceſſu, & maximè inſpecta petitione d. ſer Hieronymi, in qua intētata
1 fuit rei uēdicatio ꝯ d. D. Deianiram, vt † ex medio cōcludēdi colligitur, iuxta quæ hn̄r per Bar. in l. certi condictio in prin. ff. ſi cer. pet. in 2. col. in l. ſi prius in 5. oppo. ſecundæ partis ff. de noui operis nuncia. Ang. in l naturaliter §. nihil cōe ff. de acq. poſſ. in 5. lect. Bal. in l. 2. ad fi. C. de pet. hæred. Ant. de But. in c. fi. in 5. nota. de iud. & in c. ex parte in 2. & 7. nota. de for. comp. Alex. in l. 1. in prin. ff. de edend. & Ang. in

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN